

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.367 van 4 november 1997
in de zaken A. 39.652/XII-187
39.887/XII-188.**

In zake : 1. Kris LAMBERT,
wonende te OOSTENDE,
Batterijstraat 16,
2. Paul BREEMERSCH,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. PUTZEYS en X. LEURQUIN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Sint-Bernardusstraat 98

tegen :

1 en 2

1. de stad OOSTENDE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. LEMMERLING,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Guldenvlieslaan 66, bus 8,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de gouverneur van de provincie
WEST-VLAANDEREN,
3. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Kris LAMBERT
op 29 oktober 1988 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van :

- het besluit van 22 april 1988 van de gemeenteraad
van Oostende waarbij het algemeen legaat van
Georgette BREEMERSCH wordt aanvaard,
- het besluit van 23 juni 1988 van de gouverneur van
de provincie West-Vlaanderen waarbij het voormeld
gemeenteraadsbesluit wordt goedgekeurd,
- het "gebrek aan beslissing van de Vlaamse
Executieve (dus goedkeuring van de beslissing van
de Gouverneur)";

Gezien het verzoekschrift dat Paul BREEMERSCH op 16 november 1988 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van :

- het bovengenoemd besluit van 22 april 1988 van de gemeenteraad van Oostende waarbij het algemeen legaat van Georgette BREEMERSCH wordt aanvaard,
- het "impliciet besluit van (de Vlaamse Executieve) waarbij het beroep tegen het besluit van de Gouverneur van de Provincie West-Vlaanderen dd. 23 juni 1988 houdende goedkeuring van de voornoemde beslissing van de gemeenteraad van de stad Oostende verworpen wordt en waarbij de stad aldus geacht wordt de vereiste administratieve machtiging te bezitten om het sub 1 vermeld algemeen legaat aan te nemen";

Gezien het aanvullend verzoekschrift dat Paul BREEMERSCH op 27 januari 1989 heeft ingediend om, bij uitbreiding van zijn oorspronkelijk verzoekschrift, ook de vernietiging te vorderen van het hem inmiddels ter kennis gebrachte besluit van 19 september 1988 waarbij de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden het gemeenteraadsbesluit van 22 april 1988 uitdrukkelijk goedkeurt;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag over beide zaken opge maakt door Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de beschikkingen van 4 oktober 1991 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van de dossiers gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van verzoekers en van de derde verwerende partij;

Gelet op de beschikkingen van 1 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 oktober 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Fr. BORREMANS die, loco Advocaten J. PUTZEYS en X. LEURQUIN verschijnt voor de tweede verzoeker, van Advocaat L. LEMMERLING, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de derde verwerende partij;

Gehoord het advies van Eerste Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gemeenteraad van Oostende, nadat het Hof van Cassatie in een arrest van 26 oktober 1987 de geldigheid had vastgesteld van het algemeen legaat aan de stad Oostende voorkomend in het testament dat Georgette BREEMERSCH op 21 oktober 1972 had opgemaakt, op 22 april 1988 besloten heeft dat algemeen legaat te aanvaarden; dat het gemeentebestuur van Oostende deze beslissing op 11 mei 1988 aan het provinciebestuur van West-Vlaanderen overgezonden heeft met het oog op het bekomen van de goedkeuring voorgeschreven door artikel 3, 1° van het toentertijd geldende decreet van 28 juni 1985 houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten; dat verzoeker Kris LAMBERT,

gemeenteraadslid te Oostende, samen met de andere leden van de oppositie op 17 mei 1988 aan de gouverneur gevraagd heeft "elke machtiging der voogdijoverheid te weigeren, voorzien bij art. 76 der Gemeentewet"; dat ook verzoeker Paul BREEMERSCH, die in het testament van Georgette BREEMERSCH als bijzonder legataris was aangewezen, bij de provinciegouverneur en de bestendige deputatie bezwaar ingediend heeft tegen die beslissing; dat de gouverneur op 23 juni 1988 de gemeenteraadsbeslissing goedgekeurd heeft en dat hij met brieven van 12 juli 1988 aan de beide verzoekers de reden van goedkeuring medegedeeld heeft, te weten dat "bedoelde gemeenteraadsbeslissing van wettelijk standpunt uit gezien volkomen regelmatig is en evenmin het algemeen belang schaadt"; dat verzoeker Kris LAMBERT op 14 juli 1988 bij de Koning en bij de Vlaamse Executieve "bezwaar of hoger beroep" ingediend heeft tegen "de goedkeuring of machtiging door de bestendige deputatie, bij gebrek aan beslissing binnen de 50 dagen tegen het bezwaar der oppositie (...)"; dat ook verzoeker Paul BREEMERSCH met een op 20 juli 1988 bij de Vlaamse Executieve ingekomen brief waarin verwezen werd naar artikel 76 van de gemeentewet beroep aangetekend heeft tegen diezelfde beslissing; dat de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden op 19 september 1988 besloten heeft het beroep van verzoeker Paul BREEMERSCH te verwerpen en het gemeenteraadsbesluit van 22 april 1988 goed te keuren; dat die beslissing verwijst naar de goedkeuringsbeslissing van de provinciegouverneur, naar het beroep van verzoeker Paul BREEMERSCH en naar "artikel 910 van het burgerlijk wetboek en 76, 3° van de gemeentewet, zoals gewijzigd door artikel 22 van het decreet van 28 juni 1985, houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie van de procedures alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten" en dat zij o.m. overweegt dat "een goedkeuring in het raam van artikel 76, 3° van de gemeentewet een maatregel is van louter administratieve

aard, welke er toe strekt te stellen dat vanuit het oogpunt van het algemeen belang, en bij ontstentenis van een staat van behoeftigheid van erfopvolgers, niets zich verzet tegen de uitvoering van het aanvaarde legaat in hoofde van de gemeente" terwijl in casu niets zich verzet tegen de aanvaarding van het legaat; dat verzoeker Kris LAMBERT, aan wie dit goedkeuringsbesluit blijkbaar niet ter kennis werd gebracht, op 29 oktober 1988 het onderhavig annulatieberoep ingediend heeft, er daarbij van uitgaande dat de Vlaamse Executieve stilzwijgend, door het verstrijken van de haar toegestane termijn om een beslissing te nemen over zijn beroep, haar akkoord had betuigd met de beslissing van de gouverneur; dat verzoeker Paul BREEMERSCH, zich op hetzelfde standpunt stellende, op 16 november 1988 een annulatieberoep ingediend heeft; dat hij vervolgens, na kennis te hebben gekregen van het besluit van de Gemeenschapsminister van 19 september 1988, het voorwerp van zijn annulatieberoep uitgebreid heeft tot die formele goedkeuringsbeslissing;

2. Over de samenvoeging.

2.1. Overwegende dat de derde verwerende partij er in haar memorie van antwoord in de zaak G/A 39.887/XII-188 op wijst dat de vordering ingediend door Paul BREEMERSCH samenhangt met de vordering ingediend door Kris LAMBERT zodat de samenvoeging van de beide dossiers zich opdringt; dat verzoeker Kris LAMBERT zich in zijn laatste memorie tegen die samenvoeging verzet en daarbij in wezen aanvoert dat de vordering ingeleid door Paul BREEMERSCH "hem totaal onverschillig laat" omdat verzoeker Paul BREEMERSCH handelt in zijn hoedanigheid van erfgenaam en hij "nooit gerechtigd is de bepalingen der gemeentewet van 28 juni 1985 in te roepen" zoals de bepalingen die aan het schepencollege verplichten aan de gemeenteraadsleden inzage te geven

van stukken die betrekking hebben op de in de gemeenteraad behandelde dossiers;

2.2. Overwegende dat de twee verzoekers een verzoekschrift hebben ingediend op grond van een belang dat ieder van hen eigen is, te weten het functioneel belang van een gemeenteraadslid voor wat verzoeker Kris LAMBERT betreft en het persoonlijk belang van een erfgenaam voor wat verzoeker Paul BREEMERSCH betreft; dat die onderscheiden belangen, die er uiteindelijk beide op gericht zijn de beslissing van de gemeenteraad van Oostende om het legaat van Georgette BREEMERSCH te aanvaarden uit het rechtsverkeer te zien verdwijnen, de samenvoeging van de vorderingen niet in de weg kan staan wanneer de Raad van State vaststelt dat de uitspraak in de ene zaak een weerslag kan hebben op de uitspraak in de andere; dat zulks te dezen het geval is omdat in de beide zaken hetzelfde ontvankelijkheidsprobleem rijst en omdat één van de verzoekers vraagt dat dienaangaande een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof zou worden gesteld zodat het antwoord op die vraag, naar hetwelk de Raad van State zich voor de oplossing van die zaak moet voegen, bepalend is voor de beslissing over de ontvankelijkheid van de twee tegen dezelfde gemeenteraadsbeslissing gerichte beroepen;

3. Over de procesvoering.

Overwegende dat verzoeker Kris LAMBERT in zijn memorie van wederantwoord terecht opwerpt dat de memorie van antwoord van de derde verwerende partij laattijdig ingediend is; dat inderdaad een afschrift van het verzoekschrift in de zaak G/A 39.652/XII-187 haar betekend is op 4 januari 1989, dat de termijn voor het indienen van de memorie van antwoord bij beschikking van 14 februari 1989 van 30 op 60 dagen is gebracht en dat de memorie van antwoord slechts op 31 maart 1989 verzonden is; dat in die omstandigheden en gelet op de

gelijke behandeling van de partijen in het geding de vraag van verzoeker om deze memorie uit de debatten te weren ingewilligd wordt;

4. Over de ontvankelijkheid.

4.1. Overwegende dat de eerste verwerende partij in de beide zaken opwerpt dat het beroep, gericht tegen de beslissing van 22 april 1988 van de gemeenteraad van Oostende, laattijdig is;

4.2.1. Overwegende dat verzoeker Paul BREEMERSCH in zijn memorie van wederantwoord uiteenzet dat een beslissing die moet goedgekeurd worden slechts na die goedkeuring uitwerking kan bekomen, dat te dezen de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen de gemeenteraadsbeslissing van 22 april 1988 op 23 juni 1988 goedgekeurd heeft, dat hij op 11 augustus 1988 tegen die goedkeuring beroep ingesteld heeft en dat de Vlaamse Executieve over een termijn van 50 dagen beschikte om over dat beroep uitspraak te doen; dat hij verder betoogt dat hij binnen de zestig dagen na het verstrijken van die termijn op 16 november 1988 het onderhavig beroep ingediend heeft en dat hij, nadat de uitdrukkelijke goedkeuringsbeslissing van de Gemeenschapsminister hem bij brief van 27 december 1988 was aangezegd, op 29 januari 1989 ook die beslissing bestreden heeft;

4.2.2. Overwegende dat dezelfde verzoeker Paul BREEMERSCH in zijn laatste memorie, in antwoord op de in het auditoraatsverslag opgeworpen exceptie van laattijdigheid van het annulatieberoep doordat het op het bestreden gemeenteraadsbesluit van toepassing zijnde decreet van 28 juni 1985 geen beroep tegen het goedkeuringsbesluit van de provinciegouverneur toeliet zodat de termijn voor het indienen van een annulatieberoep aangevangen is op het ogenblik van de kennisneming door verzoeker van de goedkeuringsbeslissing van 23 juni 1988 van de provinciegouverneur, uiteenzet wat volgt : artikel 910 van het burgerlijk wetboek stelt dat beschikkingen bij testament ten voordele van de armen van de gemeente slechts gevolg kunnen hebben voor zover daartoe machtiging wordt verleend overeenkomstig artikel 76 van de gemeentewet, dat een systeem instelde waarin uiteindelijk altijd de Koning de eindbeslissing nam over de aanneming, de verwerping of de vermindering van het legaat; omdat de tussenkomst van de Koning "niet uitsluitend van bestuurlijke aard (zoals het administratief toezicht) is, maar ook verband houdt met "de moraliteit en de orde der families", rijst de vraag of de regeling van artikel 76 van de gemeentewet wel het administratief toezicht betreft en derhalve of de Gewesten wel bevoegd waren om, overeenkomstig artikel 7 van de Bijzondere Wet tot hervorming der instellingen, de regeling vervat in artikel 76 van de gemeentewet te wijzigen; in die omstandigheden is het aangewezen dat de Raad van State aan het Arbitragehof een prejudiciële vraag zou stellen betreffende de bestaanbaarheid van artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985 met de bevoegdheidsverdelende regeling vervat in artikel 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen "in de mate dat (artikel 3 van het decreet) aan de provinciegouverneur alleen de bevoegdheid verleende om in laatste instantie uitspraak te doen over een gemeenteraadsbesluit houdende aanvaarding van een legaat en zodoende, door de rechten van de belanghebbenden te beperken, de

handelingen bepaalde of beperkte die aan het toezicht werden onderworpen";

4.3.1. Overwegende dat artikel 76 van de oude gemeentewet op het ogenblik van de totstandkoming van het decreet van 28 juni 1985 houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook van de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten luidde als volgt :

"Onverminderd de toepassing van het koninklijk besluit van 14 augustus 1933, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 87 van 30 november 1939, bevestigd bij de wet van 16 juni 1947, zijn het advies van de bestendige deputatie van de provincieraad en de goedkeuring van de Koning vereist over de volgende zaak :

1° (...)

2° (...)

3° De akten van schenking en de legaten aan de gemeente of aan gemeentelijke instellingen, wanneer de waarde 100 000 frank te boven gaat.

De goedkeuring van de bestendige deputatie is voldoende, wanneer de waarde van de schenkingen of legaten dat bedrag niet te boven gaat. In dat geval wordt, indien er verzet is geweest, de goedkeuring binnen acht dagen na haar dagtekening langs administratieve weg aan de indiener van het bezwaar betekend.

Elk bezwaar tegen de goedkeuring moet worden ingebracht uiterlijk dertig dagen na die betekening.

Bij gehele of gedeeltelijke weigering van goedkeuring moet het bezwaar ingebracht worden binnen dertig dagen na de dag waarop die weigering aan het gemeentebestuur meegedeeld is.

Bij inbrenging van bezwaren beslist altijd de Koning over de aanneming, de verwerping of de vermindering van de schenking of van het legaat.

De giften bij akte onder de levenden worden altijd voorlopig aangenomen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 12 juli 1931.

Als gift wordt niet beschouwd de prijs van een grafconcessie.

(...)

De bepalingen van 3° zijn van toepassing op de openbare instellingen die in de gemeente bestaan en rechtspersoonlijkheid bezitten.

Voor de besluiten van die instellingen is bovendien het advies van de gemeenteraad vereist.

(...)"

4.3.2. Overwegende dat het op de bestreden gemeenteraadsbeslissing van 23 juni 1988 van toepassing zijnde artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985 houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten luidt als volgt :

"In afwijking van artikel 76, eerste lid van de Gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° Het advies van de Bestendige Deputatie is niet vereist voor de in dat artikel bedoelde zaak.

De in dat artikel bedoelde goedkeuringsbevoegdheid wordt uitgeoefend door de provinciegouverneur, die zijn beslissing neemt en van die beslissing aan de betrokken gemeente kennis geeft binnen een termijn van vijftig dagen nadat het besluit bij het provinciaal gouvernement is ingekomen. De provinciegouverneur kan echter de eerste termijn met twintig dagen verlengen, indien hij, met vermelding van de redenen, vóór het verstrijken van de eerste termijn, ter kennis brengt dat hij slechts binnen de verlengde termijn uitspraak kan doen.

Wanneer binnen de gestelde termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, wordt de provinciegouverneur geacht de vereiste goedkeuring te hebben verleend.

De provinciegouverneur dient zijn beslissing te motiveren, wanneer hij zijn goedkeuring onthoudt.

2° Wanneer de provinciegouverneur zijn goedkeuring onthoudt, kan de betrokken gemeente in beroep gaan bij de Executieve binnen een termijn van dertig dagen na de betekening van het niet-goedkeuringsbesluit door de provinciegouverneur. De Executieve dient zich over het beroep uit te spreken binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen ervan en binnen dezelfde termijn de betrokken gemeente van de beslissing in beroep kennis te geven. Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, is de goedkeuring verworven. De Executieve dient haar beslissing te motiveren, wanneer zij haar goedkeuring onthoudt";

4.3.3. Overwegende dat artikel 22 van hetzelfde decreet van 28 juni 1985 bepaalt : "In afwijking van de artikelen 76, eerste lid, (...) van de Gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen : De

woorden "Koning" en "Koninklijk Besluit" worden respectievelijk vervangen door "Executieve" en "Besluit van de Executieve";

4.4.1. Overwegende dat artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, dat bekendgemaakt is in het Belgisch Staatsblad van 17 september 1985, de procedure van goedkeuring van gemeenteraadsbeslissingen betreffende de aanvaarding van legaten, genomen na 1 oktober 1985, grondig gewijzigd heeft; dat in dit gewijzigde systeem tegen de beslissing van de provinciegouverneur over de goedkeuring van de gemeenteraadsbeslissing nog enkel een administratief beroep bij de Vlaamse Executieve wordt opengesteld voor "de betrokken gemeente" en dat dit beroep beperkt wordt tot het geval waarin de provinciegouverneur de gemeenteraadsbeslissing niet goedkeurt; dat de aldus gewijzigde gemeentewet derhalve voor de andere belanghebbenden dan de gemeente geen beroep organiseert tegen de beslissing waarbij de gemeenteraadsbeslissing wordt goedgekeurd;

Overwegende dat artikel 22 van hetzelfde decreet van 28 juni 1985, doordat het het woord "Koning", voorkomend in artikel 76, eerste lid, van de gemeentewet, vervangt door het woord "Executieve" weliswaar de schijn opwekt dat artikel 76 van de gemeentewet geen andere wijziging heeft ondergaan dan dat in het Vlaamse Gewest niet langer de Koning maar wel de Executieve de eindbeslissing neemt over de aanneming, de verwerping of de vermindering van de schenking of van het legaat maar dat die bepaling zich niet verdraagt met artikel 3 van het decreet dat een van artikel 76 van de gemeentewet afwijkende regeling instelt;

4.4.2. Overwegende dat, in de door artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985 gewijzigde regeling, de ontstentenis van een georganiseerd administratief beroep tegen de goedkeuringsbeslissing van 23 juni 1988 van de

provinciegouverneur van West-Vlaanderen tot de conclusie moet leiden dat de belanghebbenden hun annulatieberoep tegen het gemeenteraadsbesluit van 22 april 1988 moesten indienen binnen de 60 dagen na de kennisneming van de goedkeuringsbeslissing van de provinciegouverneur; dat, te dezen, die kennisneming moet gesitueerd worden voor wat verzoeker Kris LAMBERT betreft uiterlijk op 14 juli 1988 en voor wat verzoeker Paul BREEMERSCH betreft uiterlijk op 20 juli 1988, de dag waarop zij aan de Vlaamse Executieve en aan de Koning een beroepsschrift hebben laten geworden; dat vanaf die data gerekend de beide annulatieberoepen, het eerste ingediend op 9 oktober 1988, het tweede op 16 november 1988, laat-tijdig zijn;

Overwegende dat, vermits artikel 76 van de gemeentewet, zoals gewijzigd door artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, aan de Vlaamse Executieve geen bevoegdheid verleent om zich uit te spreken over een beroep of een bezwaar van andere belanghebbenden dan de betrokken gemeente, de uitdrukkelijke goedkeuringsbeslissing van 19 september 1988 van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden verschijnt als een rechtens irrelevante beslissing die voor de belanghebbenden geen nieuwe termijn kan doen ingaan voor het indienen van een annulatieberoep;

4.4.3. Overwegende dat verzoeker Paul BREEMERSCH de conformiteit betwist van de door artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985 ingestelde regeling met de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen; dat de Raad van State zich derhalve, alvorens de ontvankelijkheid van de annulatieberoepen te beoordelen met inachtneming van het bepaalde in artikel 3 van dat decreet, overeenkomstig artikel 26, § 2, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 houdende de inrichting, de bevoegdheid en de werking van het

Arbitragehof, verplicht ziet aan het Arbitragehof een prejudiciële vraag te stellen;

Overwegende dat, voor het geval het Arbitragehof de in artikel 1 geformuleerde vraag positief beantwoordt, de Raad van State ambtshalve een bijkomende de vraag formuleert,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken A. 39.652/XII-187 en A. 39.887/XII-188 worden gevoegd.

Artikel 2.

Aan het Arbitragehof wordt volgende vraag gesteld :

Schendt artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985 houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht de door of krachtens de Grondwet vastgestelde regels voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheden van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten en meer bepaald artikel 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen doordat die bepaling, in de mate dat zij de provinciegouverneur bevoegd maakt om in laatste instantie uitspraak te doen over een gemeenteraadsbesluit waarbij een aan de gemeente toegekend legaat wordt aanvaard, voor het Vlaamse Gewest een van artikel 76 van de oude gemeentewet afwijkende regeling instelt die de rechten van belanghebbenden beperkt en zodoende buiten de grenzen treedt van het toentertijd van kracht zijnde artikel 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen?

Artikel 3.

Aan het Arbitragehof wordt volgende bijkomende vraag gesteld :

Schendt artikel 22 van het decreet van 28 juni 1985 houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest van regelen betreffende de organisatie van de procedures en de uitoefening van het administratief toezicht, door in artikel 76 van de oude gemeentewet de woorden "Koning" en "Koninklijk Besluit" te vervangen door de woorden "Executieve" en "Besluit van de Executieve", de door of krachtens de Grondwet vastgestelde regels voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheden van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten en inzonderheid het toendertijd van kracht zijnde artikel 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen?

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier november 1900 zevenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BORRET.